

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: ~

Cím: Tisztelt rendőrség!

Forrás:

Magyar Hírlap

Bp.

9/7 1917

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Oszályozás

Tárgy

385.86

Hely

Idő

1917

Tisztelt rendőrség!

Mi van a bérkocsisokkal tisztelt Budapesti m. kir. rendőrség? A konflisok és fiak keresek harminc százalékos díjemelést kértek, a rendőrség pártolta, jogosultnak vallotta, főváros megadta, zuglódókat azzal hallgattatták eh, hogy ha megkapják a harminc százalékot, akkor több lesz a kocsí, tisztább lesz a kocsí, jobb lesz a ló és így a közönség kényelme, meg a zsarolások megszűnése és mindegyébb jó fog következni belőle, mert a bérkocsisok több pénzt kapnak, elégedettek lesznek és béke lesz. Tehát vígan életbe lépett a taxaméter a háboru óta immár harmadszor vagy negyedszer. És azóta?

Hát azóta nincs kocsí. Minél magasabb lesz a díj, annál kevésbé lehet kocsit kapni akár kétfogatut, akár egyfogatut. Szigorú szabályok vannak, hogy a standon kell állania bizonyos számú kocsinak, hogy utközben, ha kocsí üresen megy, köteles megállani, hogy annál többet, mint amennyit a taxaméter kiszámít, tilos követelni és akik a szabályok ellen vétnek, bérkocsí ipar jogosítványuk megvonásával is büntethetők. Most aztán menj polgártárs és keresd a standon kocsit. Menj észak felé, dél felé, nyugatra, keletre, éjszaka, reggel, délben, délután, este, mit találsz a standon. Egy nagy ládát találsz a standon. A ládán szoktak a kocsisok kártyázni, de se kocsí,

se ló nincs ott. A kocsí és lo masiere jár. Hol jár. Ki tudja? Ön talán tisztelt rendőrség tudja? Ön talán az álarcos bálból az az Osz-

kár, aki tudja, de nem mondja? Oh, csak tessék körülnézni. Most lóversenyek vannak. Megy az ember az Andrássy-uton, a Rákóczy-uton délben egy órakor, igen szüksége lenne egy bérkocsira, az orvos beteghez menne vele, a beteg orvoshoz, az utas ember a vasúthoz a csomagjával együtt, lábbadozó katona a kórházba. Szembe jönnek minden irányból kocsik üresen. Üresen, de a zászlójuk mind le van csapva, ami azt jelenti, hogy üres bár a kocsí, de a beavatatlan részére annyi, mintha el volna foglalva. Állhatsz, integethetsz, könyöröghetsz, kiabálhatsz, olyan lesújtó fölt tekintettel sujt a kocsis, mintha csak föle függne, hogy mindjárt tömlöcbe csukjanak hallatlan merészségedért, mikor kocsiját kívánod, holott nincs nagy láteső az oldaladon, nem lebeg százkoronás bankó a kezében, szóval nincs busás lóverseny, hazard díjra kilátás! Lóversenynek megáll a kocsí, a nagy pénzt a kocsis átveszi és úgy vágat, mintha a legfinomabb tarapper lenne a gebe.

Tessék utánanézni egy kicsit tisztelt rendőrség, nézzon körül ebben a bandita világban és szolgáltasson igazságot, mert az okvetlen hitványság, hogy kocsit lóversenyre lehessen kapni (ámbár örületes áron, de a hazard játékosnál az nem számít) azonban a közönség

igazi szükséges céljaira egyetlen egy sem áll rendelkezésre. Lássuk azokat a szigorú rendszabályokat a pénzünkért, a harminc százalékos béremelésért, teljesítő köteleességét a tisztelt rendőrség.

Nem szeretek Bécsre hivatkozni, de Bécsben mégis másféle rend van. Bécsben egyszerűen megtiltották, hogy kocsik a lóversenyre vihessenek embereket. Tilos nekik ki-menni. Nagy magyar urat szállított le a kocsiról a bécsi rendőr. Híába mondta a nagy magyar ur, hogy az a bérkocsí az ő bérelt kocsija, lóversenyre nem mehetett vele, lóversenyre ott legfeljebb villamoson mehetnek az urak, mert a lóverseny nem okvetlen közérdekű intézmény, oda nem olyan fontos menni, mint például az orvosnak a beteghez, betegnek az orvoshoz, fáradt katonának a kórházhoz.

Egy kis emberies gondolkozást, uraim, egy kis tisztességet, egy kis rendet ebben a zsaroló virtschaftban!